

THEO ÁNG MÂY BAY

Tháng năm dòng nước trôi xa
Người qua, người sẽ đi qua những người
Tôi qua... không một hẹn lời
Hẹn hò chi bấy, bước dờ về đâu ?

Tặng đời đóa đóa hoa sầu
Nhớ nhau từ đóa mộng đầu rã đôi
Giọt nước như giọt mưa rơi
Mỗi mùa mưa đến tôi ngồi chấp tay

Mưa về đọng ở hàng mi
Mắt tôi hồng lệ dựng xây hồng vàng
Đèo bông đeo đuổi đã mang
Đầy xua u oán, đá vàng hiểu cho

Đi đi lỡ bước sang đò
Cuồng ca túy vũ không dò lênh đênh
Đi đi suốt kiếp mỗi mê
Nhọc nhằn đã lắm còn lênh đênh hoài

Giọt mưa gõ nhịp dẻo dai
Hoàng hôn gõ nhánh cửa cài kín bùng
Đi đi tình mộng vô chừng
Đắm chiêu vô tận ngại ngừng vỡ toang

Như tia nắng biếc chiều tàn
Lửa đời thôi thóp khôn hàn trái tim
Niềm vui níu nhánh mộng chìm
Tâm hồn cô độc tâm tình tìm nhau

Gom từng cơn nắng nhỏ chơi
Nụ cười hiu hắt phơ phơi nỗi đời
Nhánh đời gió lộng trùng khơi
Nhặt lên thả xuống chiều vơi vợi bay.

BÙI GIÁNG